

వన్యపానెట్లము...

వన్యపానె టైమ్ [అనగనగా] ఒకప్పుడు మా “హీ” గారు ఇట్లాహీ అంటూ “నీకు గ్రామ ఫోన్ కి పెలిఫోన్ కి తేడా తెల్సా.” అని నన్ను చెట్లంతదాన్ని (నేను చెట్లంత వుండననుకోదడి. మరి తెలుగులో అలా తగలడింది. మె సేజి) పట్టుకుని వేళాకోళమాడారు. ఆల్ రైట్ పదండి సాయంత్రం తోట్లోకి అక్కడ మీ డిసీజ్ కుదురుస్తాను అని చిన్న శపథంలాటిది చేశాను. ఎక్కడైనా బావగాని వంగతోట్లో బావ కాదన్నారు కదా అని ముందు వంగతోట్లోకి తీసికెళ్ళాను. “అరె యిక్కడ వంకాయ చెట్లు వేళారే” అని మావారు అశ్చర్యపోయారు. ఇది వంగ తోట కాదు టమాటో తోట అన్నాను. “హ్లాో ఐసీ” అన్నారు కళ్ళ జోడు సర్దుకుంటూ, మరి టమాటో తోట అన్నావు కదా టమాటో చెట్లకి వంకాయలు కాస్తయా అని అడిగారు. టమోటో చెట్లకి వంకాయలు కాస్తాయి. యీ మాత్రం మీకు తెలీదా అని సీరియస్ గానే అన్నాను. “హ్లాో ఐసీ” అని మళ్ళీ కళ్ళజోడు సర్దుకున్నారు. పచ్చి మిరప మళ్ళ కేసి వెళ్ళాం “వేమిటి” అన్నారు. పరిగ్నానుంచి అప్పుడే దిగొచ్చినట్లు. ఇది తులసి వనం అన్నాను. “మరై తే పచ్చిమిరపకాయలున్నట్లున్నామ్” అన్నారు. మర్చిపోయారులాగుంది. మరి తులసి చెట్లకే కదా పచ్చి మిరపకాయలు కాసేది అన్నాను. “హ్లాో ఐసీ” అని ఇంగ్లీషు నవ్వు

అప్పుడు గోంగూర మొక్కలున్న మళ్ళకేసి వెళ్ళాము. ఇవేమిటి? ఈ ఆకులెందుకు? అన్నారు. మీ కంటె రెండాకు లెక్కువ తెలుసు నాకు అని రెండాకులు నమలమన్నాను.

ఇందాక టిఢిన్ చేశాముకదా మళ్ళీ యిప్పుడెందుకన్నారు. టిఢిన్ కాదు స్వామి, నోటితో చూసి చెప్పండి. కళ్ళతో కాదు అని కోప్పడ్డాను. కళ్ళతోకాదు అని కోప్పడ్డాను. నమిలి పుల్ల గా వున్నాయ్ ఈ ఆకులు” అని మొహం అదోలా పెట్టారు. పొరుగింటి పుల్ల కూర రుచి అన్నారు దీన్నిబట్టే- దీని పేరు చెప్పండి అన్నాను “ఇదా-యిది. టేమ్రిండ్కి మదరో సిస్టరో మదరినానో అయింటుంది” అన్నారు. “ది సీజ్ గోందుర

సార్” అని కళ్ళజోడు లాక్కున్నాను మళ్ళీ స్ట్రో ఐసీ” అని అనకుండా “గోంగూరలో ఐరనుంటుందికదా” అన్నారు మాష్టర్ ఫ్ విటమిన్సు లాగ. అవును వుంటుంది మేము గరిటలు, అట్లకాడలు, వూచలు, తీగలు అన్నీ గోంగూరలోని ఐరన్తో చేయించుకుంటాము. మీరు ఐరన్ సేఫ్ ఓటి చేయించుకోండి.” అన్నాను.

“తోటకూర మొక్కల్ను చూస్తాలా” అని అడిగాను.

“అందులో ఏముంటుంది?” అన్నారు వెనకటికి ఉపనిషత్తుల్లో ప్రశ్నలడిగే ఘటంలా. “గోగోల్డుంటుంది. మీరు నాకు నెకెసులూ, గాజులూ గట్రా చేయించొచ్చు” అని నాకు నగలు చేయించే అవసరం

ఒహటుంది సుమా అని జాగ్రత్తగా హెచ్చరించాను. సమయంలో సమయం, సందడో సడేమిమ్మా అన్నట్లు. “కోతలు వూడ్చులూ వరినాట్లు, కలుపుతీత, నీరు పెట్టడం అంటే మీకు తెల్సా? అన్నాను. ఐ డోంట్నో అన్నారు. “మరి అన్నం ఎలా తింటున్నారండీ, మీ కంచంలోకి అన్నం ఎలా వస్తుందో మీకు తెలియదు గదా” అని మోచేతి మీద గోకాను. అవున్నరెసనుకో. ప్రతీది దాకు తెలవాలంటావా అని నాన్నారు. దేవుడు వానుస్తున్నారు కదా అని క్షమించి వదిలేశాను. తిక్క కుదిరింది రోకలి తలకు చుట్టసున్నారుగదా అని అప్పుడు చెప్తాను—వంకాయలు టమాటా చెట్లకు కాయవని. అది పచ్చిమిరప తో చేసిన తులసి మొక్కకు పచ్చి మిరపకాయలు కాయవనీ ఎట్ సెట్రా, అప్పుడాయన నానుస్తూ అవుననుకో—ఆ సంగతి నాకు తెల్సు కాని రోమ్ వొచ్చినప్పు రోమన్ లాగే నడుచుకోవాలి గదా. నువ్ చెప్పినది విని వూకొడ్డే సరిపోయే దానికి నీ ఫీలింగ్స్ ని హార్ట్ చేయడ మెందుకని పూరుకున్నాను. అంతే—” అన్నారు. అబ్బ—నాకు చెడ్డసిగ్గే సేసింది. తుర్రుమని పారిపోయాను, పెద్ద మనుషులో ఆసికాలీవిటని తత్కాలికంగా వంగ తోట వై రాగ్యం లాంటిది కలిగినప్పటికీ మావారికి మరదలై నా కజినై నా గోంగూరై నా నేనొక్కతైనే కదా, అన్ని సరదాలూ నేనే తీర్చుకోవాలి... “చెలికాడ రమ్మని చేరు నన్నొక వేళ (ఎట్ సెట్రా) మన్నించు నొకవేళ మరది యనుచు” అలా వేళాకోళలాడ్డే మీతో గాక ఎవర్తో అడాను యువార్ మె డింగ్ డాంగ్ బెల్ అండ్ ఐయామ్ యువర్ ఫునీకాట్ నని సర్ది చెప్పేశాను.

అప్పుడప్పుడు మగాళ్ళు డన్నలాగా వుంటేనే ఆడాళ్ళకి పాత్రం హాయిగా వుంటుంది. ప్రతి సెకనూ తెలివిగా మాట్లాడి ప్రతి అంగుళం పచిత్రమైనట్లు కొల్చుకుని జీవించే మేధమేటిషన్స్ తో వేగడం కష్టం. సోమరతన్నాని పొగుడుతూ బర్ట్రాండ్ రస్సెల్ అనే ఆయన “ఇన్ ప్రైజ్ ఆఫ్ ఐడిల్ నెస్” అవి వ్యాసాలు వ్రాసినట్లుమా వారు చెప్పారోసారి, “సోమరి పోతు టీగలు లేకపోలే రాణి ఈగకు ఇంపార్టెన్సెలాగొస్తుంది? సోమరి

తనం నుంచే కొత్త ఆలోచనలు పుట్టేది—వర్క్ మైండెప్ బిజీ పురుషుల వల్ల సొసైటీకి చాలా హారం జరుగుతుంది. ఇరవై నాలుగంటలో పన్నెండు గంటలు దేవుడెందుకు నిద్ర పొమ్మన్నాడు. దేవుడేం వెర్రి కుట్టా— నిద్రపోవడంపే ఓరకంగా చచ్చినట్టు చావకుండా పడుండటం. యాకిటివ్ ప్రపంచం నుంచి విత్ డ్రా అయి కళ్లు మూసుకు పడుకోటం. నిద్రపోతున్నవాడు ఎవరికీ ఏ అపకారంచేయలేడు. వాడి ఒంటిమీద గుడ్డ సరిగా వుంటే లేదో వాడికే తెలియదు. (కాని నైట్ డ్రెస్ అని మేలుకున్నాక అందరూ చూసి మెచ్చుకోడానికి కుట్టించుగుంటాడు. గుంటైతే నైట్ గవున్స్ తొడుగుతుంది) ఈ నైట్ డ్రెస్ అనేమాట వింటే నాకు కాడుపు చెక్కల యేలా నవ్వుస్తుంది. మేం రాత్రిళ్ళు దుస్తులు ధరించే వుంటాము సుమా అని లోకానికి చాచేందుకు ఎవరికీ వారు పన్నిన వల సుమా దుస్తులు ధరించకపోవటం. ప్రకృతి దుస్తులు ధరించటం దానికి వికృతి. మేం ఎల్లప్పుడూ వికృతంగానే వుంటాము సుమా అని చాటి చెప్తారు నాగరిక్స్ దుస్తులు ధరించని సరిగా ధరించని బొమ్మలును న్యూడ్ పిక్చర్స్ ను ఎందుకు మెచ్చుగుంటాం? తాచుపాముకీ ట్వింకిల్ నై లాన్ పంచీ కుట్టించండి: (కొందరు కుక్కలకి బ్లైజరు కోట్లు తొడుగుతారు.) పులికి చీర కడితే ఎలాగుంటుంది? సింహానికి బంగాళీలాచ్చీ కళ్ళీపందా ఎవరై నా కుట్టించి తొడగ్గలరా? నేచరీలో ప్రతివస్తుపూ ఒరిజినల్ గా బ్యూటీఫుల్ గా వుండిపోగలుగుతుంది. మనిషి నిద్ర పోతూంటే అందుకే ఎంతో అమాయకంగా, సహజంగా, అందంగా వున్నట్లు కనిపిస్తాడు. నిద్రపోయే ఆడాళ్ళకు డ్రెస్ అస్తవ్యస్తంగా తొలగిండనుకోండి, చూసేవాళ్లకు నోట్లోంచి నీళ్ళు కారుతాయి స్లీపింగ్ బ్యూటీనని లేరే వుండరు. మనసంతా స్లీపింగ్ బ్యూటీనే కొందరు చచ్చిపోయిన వాళ్ళు నిద్రపోతున్నట్లుంటారు, కొందరు నిద్రపోయినవాళ్ళు చచ్చిపోయిన వాళ్లలాగుంటారు. శరీరాన్ని దిగంగరం గావుండుకోవటం నాగరికత ఒప్పుదు గనుక డ్రెస్ తప్పనిసరి మినిమండ్రెస్ వేసుకోవటం మంచి దేమోననిపిస్తుంది. దేహాభిమానం లేకుండా వుండటం యిద్దరికే చెల్లుతుంది. విరాగులకు భోగులకు, అయితే లోకం కోసం ఎన్ని వేషాలు వేసినా ఎన్ని చీరలు విప్పినా కట్టినా అంతా

కాట్లోకే ఏ శ్తాము గనుక మునసును దిగంబరంగా అట్టె ముసుగులు లేకుండా స్వచ్ఛంగా స్ఫటికంలా వుంచుకోవాలి. అదే జీనియన్కి మనకి వుండే తేడా.

గొప్పవాళ్లంత సింపుల్ టన్స్ లాగా ఇడియట్స్ లాగా ఎందు కుంటారు? వాళ్ళకి స్వప్న రూపం జ్ఞానం వుండదు. త్రాచుపాముకి బువ్వ తినిపిస్తూ ఆడుకునే పసిపిల్ల వాడిలాగుంటారు. జీనియస్సులు. [కాని వాళ్ళే కత్తుల సుబ్బారావులై పోతారు) కవులుగాని. సంగీత విద్వాంసులుకాని చిత్ర కారులుగాని ఎవరై నా కొంత మంది అసలు సరుకున్నవాళ్ళలా కని పించరు. బై తుల్లాగుండి లోకాన్ని బోల్తా కొట్టిస్తారు. ఎందుకూ పనికిరాని టప్పెన్స్ గాళ్ళు మాత్రం హేచ్. ఈ హేచ్. ల్లాను, హేచ్ ఈ ల్లాను పోజులు పెడుతూంటారు.

అయితే యింత గ్రంథం ఎందుకు పెరిగిందంటే వంగతోటలోనే వాడిన మాటలకన్నిటికీ వూకొట్టి నాకొక గుణపాఠం నేర్పారు మాయింటి మహారాజా మావారు వ్యూడల్ లార్డ్ కారనుకోండి. నా స్తికులై తేమటుకు శ్రీవారు అనడం మానేసారా? పరువులూ దిక్కు పందిరి మంచం బిరువా కల్చర్ అనిచెప్పి క్రిందపడుకోవడం లేదెవ్వరూ (లేకపోతే తప్ప) మహారాజు. రాజశ్రీ అన్నా చిరంజీవి సౌభాగ్యవతి అన్నా మీరు నన్ను తప్పపట్టకూడదు. కొన్ని పిలుపులు. మర్యాదలు సరదాలు అలానే అట్టె పెట్టుకోవడం బెట్టు. నన్న బియ్యంపన్నం, నేతిపోపులూ, బూరెలూ గారెలూ, అరిసెలూ అప్పడాలూ, మజ్జిగపులుసూ దప్పళ్ళం యివంటే ఎంతిష్టమో నాకు మావారిని మహారాజు అని పిలుచుకోవడం కూడా అంతే యిష్టం. నా చతురంబోధి పరీత భూవలయ ప్రణయమనో సామ్రాజ్యానికి ఏకైక లార్డ్—ఐయామ్ హిజ్ మాసర్స్ వాయిస్! బట్, నీకు గ్రామ ఫోన్కి పెలిఫోన్కి తేడా తెల్సా అని మావారు నన్ను వెక్కిరించబట్టి యింత గ్రంథం పెరిగింది. ఎక్కడై నా బావగాని వంగతోట్లో బావగారు. ఆమాట నిజమే-మనం రాణీలా కబుర్లు చెప్పాలంటే మనపార్టన్నర్ పురుషోత్తముడు కాకతప్పదు. పురుష ద్వేషిణులు ఈ రహస్యమును గమనింతురుగాక! ఓం శాంతి శాంతి శాంతి!